

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1291

гр. София, 05.02.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14  
състав**, в закрито заседание на 05.02.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Пламен Горелски**

като разгледа дело номер **337** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административно – процесуалния кодекс.

Адвокат В. П., с жалба, вх. № 45529/19.12.2023 г. е оспорил от името на: А. Я. К. – полицейски служител в Районно управление – А., при Областна дирекция на МВР – Варна; Г. П. Б. - полицейски служител в 01 Районно управление – Бургас, Областна дирекция на МВР – Бургас; Г. К. К. - полицейски служител в ГКПП – Малко Търново, Регионална дирекция „Гранична Полиция – Елхово“ т. 2.1 и т. 2.5 от ЗАПОВЕД № 8121з-2017/01.12.2023 г., издадена от министъра на Министерство на вътрешните работи. Искането е за обявяване нищожност на разпоредбите или за отмяната им. Адвокатът – пълномощник е указал с жалбата, че Заповед № 8121з-2017/01.12.2023 г. „следва да се разглежда като общ административен акт, по смисъла на чл. 65 от АПК“.

С писмото, с което административната преписка е представена пред Съда не е изразено становище от името на ответника.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД в настоящия състав приема, че жалбата е процесуално недопустима, за да бъде разгледана по същество.

Според т. 1 от Заповед № 8121з-2017/01.12.2023 г. министърът на Министерство на вътрешните работи, на основание чл. 191, чл. 192, ал. 3 от Закона за министерството на вътрешните работи и чл. 10, ал. 4 от Наредба № 8121з-347/2014 г. “за условията и реда за награждаване на служителите“ е разпоредил, „за постигнати резултати и съществен принос в изпълнение на целите и приоритетите през 2023 г.“ награждаване с индивидуална парична награда, в размер на 1 000 лева на служителите, намиращи се в служебно или трудово правоотношение. С т. 2.1 от заповедта е изключил полицейските органи, които, към датата на издаване на заповедта „са с наложени дисциплинарни наказания през периода от 01.01.2023 г., до 01.12.2023 г., по смисъла на чл. 197, ал. 1, т.т. 3, 4, 5, 6 ЗМВР („порицание“, „забрана за повишаване в длъжност“, „предупреждение за уволнение“, „уволнение“). С т. 2.5 е изключил и

полицейските органи, които, „през целия период на 2023 г. до издаване на заповедта нямат действително отработени дни в МВР, независимо от причините за това“.

Според определението на чл. 65 АПК „обща са административните актове с еднократно правно действие, с които се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на неопределен брой лица, както и отказите да се издадат такива актове“. Предвид така очертаната фактически състав очевидно е, че Заповед № 8121з-2017/01.12.2023 г. не представлява общ административен акт, понеже, макар да е с еднократно правно действие създава права и засяга законни интереси на определен брой лица – служители на МВР, на които са били наложени конкретни дисциплинарни наказания. Заповедта определено е вътрешноведомствен акт. Нормата на чл. 2, ал. 2, т. 3 АПК изключва прилагането на Кодекса, по отношение на „актовете, с които се създават права или задължения за органи или организации, подчинени на органа, издал акта“. Заповедта не е общ административен акт и по аргумент от чл. 22, т. 1 АПК, тъй като е издадена по силата на специалния закон (чл. 191, чл. 192 ЗМВР, вр. Наредба № 8121з-347/2014 г. “за условията и реда за награждаване на служителите в МВР), в специално производство. Правомощие на министъра (чл. 33, т. 6 ЗМВР) е да разпределя финансови и материални ресурси, като текстът на чл. 10, ал. 1 от специалната Наредба № 8121з-347/2014 г. указва, че „с парична или предметна награда се награждават по всяко време на годината служители и колективи за професионално изпълнение на важни служебни задачи, както и за трайни професионални резултати“, което означава не всички служители. Освен това, в мотивите на Решение № 8/23.04.2018 г., по конст. дело № 13/2017 г. Конституционният съд на РБ е указал, че: „Не подлежат на съдебен контрол от Върховния административен съд и административните актове на Министерския съвет и на министрите с чисто вътрешен характер, с които се създават права или задължения за подчинени на тях органи и организации. Тези квалифицирани като „административни ненормативни вътрешнослужебни актове“ остават извън кръга на съдебно обжалваемите актове, защото липсва едно от условията на чл. 120, ал. 2 от Конституцията – да са нарушени или застрашени права или законни интереси на гражданите и юридическите лица“.

Предвид изложените мотиви Административен съд София – град, 14<sup>-ти</sup> състав,

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, като процесуално недопустима жалбата, вх. № 45529/19.12.2023 г. от името на: А. Я. К. – полицейски служител в Районно управление – А., при Областна дирекция на МВР – Варна; Г. П. Б. - полицейски служител в 01 Районно управление – Бургас, Областна дирекция на МВР – Бургас; Г. К. К. - полицейски служител в ГКПП – Малко Търново, Регионална дирекция „Гранична Полиция – Елхово“, против т. 2.1 и т. 2.5 от ЗАПОВЕД № 8121з-2017/01.12.2023 г., издадена от министъра на Министерство на вътрешните работи.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по адм. дело № 337, по описа на Административен съд София – град за 2023 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: